

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 565/2021
10.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Јокића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Јокића, адвоката Иване Кајганић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 46/19 од 26.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 111/21 од 29.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Јокића, адвоката Иване Кајганић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 46/19 од 26.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 111/21 од 29.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 46/19 од 26.10.2020. године, у ставу првом у тачки 1., окривљени Милош Јокић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 5 година, а у тачки 2. истог става, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године па је окривљени Милош Јокић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, како је то наведено у изреци правноснажне пресуде и обавезан је да надоканди трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 111/21 од 29.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу и бранилаца окривљених и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милоша Јокића, адвокат Ивана Кајганић

због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и став 2. тачка 1) и 2) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, пред потпуно измењеним већем, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине. Предложила је да буде позвана на седницу већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Јокића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Милоша Јокића као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, наводећи да је оптужни акт од стране тужиоца, прецизиран само у погледу правне квалификације кривичног дела, док је суд супротно диспозитиву оптужнице, у изреци правноснажне пресуде, која је у свему потврђена другостепеном пресудом, навео да су опојну дрогу паковали окривљени АА и ББ, мењајући у том делу оптужни акт који ову радњу приписује и окривљеном Јокићу, те мењајући при томе у изреци пресуде и процесно својство АА и ББ, иако исти према наводима прецизиране оптужнице и даље имају својство окривљених и према њима је, према ставу браниоца морала бити донета пресуда.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним правноснажним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног Милоша Јокића, јер изрека правноснажне пресуде, у делу који се односи на овог окривљеног, не садржи сва битна обележја кривичних дела за која је оглашен кривим и осуђен, и то обележја везана за појам кривице јер у истој није описан облик умишљаја са којим је окривљени поступао.

По оцени Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује.

Наиме, исти наводи – везано за истакнуте повреде закона и поступка садржани у захтеву за заштиту законитости, били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде. Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени је ове наводе оценио неоснованим, па је у погледу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, на страни 4. у последњем ставу и на страни 5. у првом ставу, а у погледу повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на страни 4. у првом ставу, другостепене пресуде Кж1 111/21 од 29.03.2021. године, изнео разлоге које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Дакле, Врховни касациони суд, прихвата став нижестепених судова да из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени поступао са директним умишљајем, као јединим могућим обликом умишљаја, а имајући у виду законски опис кривичног дела, те да у конкретном случају суд није повредио идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, већ је наводећи да су опојну дрогу, коју су претходно заједнички набавили, паковали окривљени АА и ББ, те изостављајући окривљеног Јокића из учествовања у тој радњи, уподобио утврђеном чињеничном стању на главном претресу, остајући при томе у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела у питању, на шта је по закону овлашћен. Такође, означавајући окривљене АА и ББ, као осуђене односно прецизирањем њиховог процесног својства, суд није учинио повреду закона на коју се захтевом браниоца неосновано указује, имајући у виду да су наведена лица правноснажном пресудом Вишег суда у Крагујевцу Спк 28/19 од 25.12.2019. године оглашена кривим и осуђена због кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, а окривљени АА и због кривичног дела из члана 247. став 1. Кривичног законика.

Бранилац окривљеног, надаље, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, при чему се ова повреда закона, због које је подношење захтева окривљеном преко браниоца дозвољено, само формално означава, а полемише се са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа и тиме указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног оспорава разлоге правноснажних пресуда, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, коју такође истиче као разлог подношења захтева, те надаље указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која се огледа у неразумљивој изреци, као и на повреду члана 428. став 8. ЗКП, истичући да суд није одлучио о свим доказним предлозима одбране.

Међутим, како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те повреде чланова 440. и 428. став 8. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање истих није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић